పాపం ప్రజలు !

శంకరమంచి పార్ధసారథి

విష్ణుమూర్తి పాల సముద్రంలో ఆదిశేషుడి నీడన రిలాక్సవుతున్నాడు.

లక్ష్మీదేవి ఆయన పాదాల చెంత కూర్చుని, భర్త సేవ చేసుకుంటోంది. ఇంకా దేవతలు, మందిమాగధులు ఎంతో మంది నిశ్శబ్దంగా కూర్చుని విష్ణు మూర్తిని తదేక దృష్టితో చూస్తున్నారు. ఆ సమయంలో ఎవ్వరికీ ఆయనతో మాట్లాడే అధికారం గాని, ధైర్యంగాని లేవు. ఎందుకంటే ఆ సమయంలో సృష్టి విచారణ జరుగుతుందని అందరికీ తెల్సుకనుక.

కళ్ళు మూసుకుని దీర్ఘలోచనలో వున్న విష్ణుమూర్తి పెదవుల పై చిరునవ్వొకటి తళుక్కున మెరసింది. ఆయన నవ్వటమన్నది సామాన్య విషయం కాదని, ఏదో పెద్ద విశేషముంటేనే గాని ఆయన చిరు మందహాసం చిందించరని అందరికీ తెల్సినా, ‘ ఏమిటని’ అడిగే ధైర్యం లేక అందరూ చూస్తుండి పోయారు.

లక్ష్మీదేవి మాత్రం ధైర్యం గాను, చొరవగాను అడిగింది. “ ఏమిటి స్వామీ ! మీ కంతగా నవ్వు తెప్పించిన విషయం ? మేము తెల్సుకోవచ్చా ? ”

భార్య గొంతుక విని కళ్ళు తెరిచిన విష్ణువు నిశ్చలంగా శూన్యంలోకి చూస్తూ, “ ఏమీ లేదు దేవీ ! భూలోకంలో పరిస్థితి మరీ ధారుణంగా తయరైంది. అక్కడి నాయకులు అధికార దాహంతో కళ్ళు మూసుకుపోయి మరీ చిన్న పిల్లల్లాగా ప్రవర్తిస్తున్న తీరు తల్చుకుంటే నవ్వాగింది కాదు, ప్చ్ ! ” నిర్లిప్తంగా బదులిచ్చాడు లక్ష్మీపతి.

అంతలోనే అక్కడికి వచ్చింది భూ దేవి. ఆమె కురులు విరబోసుకుంది. కళ్ళు బాధవల్ల కాబోలు – చింత నిప్పుల్లాగా వున్నాయ్.ఎప్పుడూ ప్రసన్నంగా ప్రశాంతంగా వుండే ఆమె వదనం వెల వెల పోతోంది. సహనానికి మారుపేరైన ఆమె చాలా అసహనంగా వుంది.

ఆమె వస్తూనే “ దేవాధి దేవా ! ఆపద్భాంధవా ! శరణు – శరణు ! రక్షించు ” అనుకుంటూ వచ్చింది.

విష్ణుమూర్తి యాధావిధిన అభయహస్తం చూపించి, “ ఏం తల్లీ ! నీ కొచ్చిన కష్టమేమిటి ! ” అనడిగాడు.

భూదేవి తలొంచుకుని మెల్లిగా అంది – “ మీకు తెలీనిదేముంది స్వామీ ! ఈ భూ భారాన్ని మ్రోయలేకుండా వున్నాను. పాపం రోజు రోజుకి, గంట గంటకీ పెరిగిపోతోంది. నాకీ బాధనుంచి, భారం నుంచి విముక్తిని ప్రసాదించు. ”

“ విష్ణుమూర్తి తన పాదాల చెంత కూర్చున్న లక్ష్మిని ఓరకంట చూసి, మళ్ళీ భూదేవితో, “ అమ్మా ! సహనానికి నీవు మారు పేరు కదా ! నీవే ఇలా బేంబేలుపడితే , ఓర్పుకి, సహనానికి మరి తావెక్కడ ? సృష్టిలోని మిగతా జీవుల మాటేమిటి ! అయినా , గతంలో రావణుడిని, హిరణ్యకశివుడిని, దుర్యోధనాది కురు పుత్రులని, వాలి అనుయాయుల్ని వాళ్ళందరూ చేసిన పాపకార్యాలని సహనంగా ఓర్చుకుని, సహనంలో నీకు నీవే సాటివని పేరు గాంచిన నీవు, కేవలం సామాన్య మానవుల గూర్చి ఎందుకింత కలత ? ”

భూ దేవి దిగులుగా బదులిచ్చింది – “ స్వామీ ! మీరు తెలీక మాట్లాడుతున్నారో, తెల్సికూడా నాతో హాస్యం ఆడుతున్నారో తెలీదు గాని, భూలోక వాసులు అందరిలాంటి వారు కారు. మీరన్నట్లు సృష్టి జరిగాక నేనెంతో మంది క్రూరుల్ని, పాపుల్ని చూశాను. వాళ్ళ పాపాలు మోసాను. కానీ ఇలాంటి స్వార్థ పరులని, ఆత్మ వంచన చేసుకునే వాళ్ళని చూడలేదు. బొత్తిగా పాపభీతి లేని వాళ్ళు. ”

విష్ణుమూర్తి తాపీగా ప్రశ్నించాడు – “ ఆ మనుషుల వల్ల నీ కొచ్చి పడిన కష్టమేమి! ”

“ భూలోకంలో ఎన్నికలొచ్చాయ్. త్వరలో జరుగబోతున్నాయ్. ఆకస్మికంగా ఎన్నికలని రప్పించటానికి, ఆ వచ్చిన ఎన్నికల్లో నెగ్గటానికి వాళ్ళ నాయకులు చేస్తున్న నీతిమాలిన పనులతోను, స్వార్థ పూరితమైన ఉపన్యాసాలతోను నా తల వేగిపోతోంది. నన్ను మీరే కాపాడాలి ! ” మొర పెట్టుకుంది భూ మాత దీనాతిదీనంగా. విష్ణువు చిరు మందహాసం చిందించి, భూ దేవితో – “ అమ్మా ! చింతంచకు. నేను – బ్రహ్మ, మహేశ్వరులతో కూడా సంప్రదించి, నీ కష్టాన్ని తొలగించి, భారాన్ని తగ్గించే మార్గం ఆలోచిస్తాను. అప్పటివరకు శాంతించి, సహనం చూపించు ! ” భూ లోకంలో మంత్రిగారు తనింటికి వూరేగింపుగా వచ్చిన ప్రతి వాళ్ళకి హామి ఇచ్చినట్లుగా రొటీన్‌గా అనేశాడు.

భూ దేవి నమస్కరించి శెలవు తీసుకుంది.

ఆమె అటు వెళ్ళగానే సేవకుడిని పిల్చి,“ తక్షణం సూర్య చంద్రులని పిల్చుకురండి! ” ఆజ్ఞాపించాడు విష్ణుమూర్తి.

మిగతా దేవతలందరూ జరుగుతున్న తంతుని అతి వుత్సాహంగాను, ఆశ్చర్యంగాను తిలకిస్తున్నారు.

కొద్ది క్షణాల్లోనే సూర్యచంద్రులిద్దరూ వచ్చి నమస్కరించి, చేతులు కట్టుకుని నిల్చున్నారు.

వాళ్ళని చూసి విష్ణువు – " ఇప్పుడే భూదేవి వొచ్చి వెళ్ళింది. భూ లోకంలో పరిస్థితి చాలా ధారుణంగా వుందనీ, తనకి విముక్తిని ప్రసాదించమనీ మొరపెట్టుకెళ్ళింది. మీరిద్దరూ ప్రతి రోజూ ఒకరి తర్వాత ఇంకొకరు భూమిని కనిపెట్టుకుంటారు. కనుక అక్కడ జరుగుతున్నదేమిటో నాక్కావాలి. అక్కడ పాపాలు పెరిగిపోవటానిక్కారకు లెవరు ? కారాణాలేమిటి ? "ఆదుర్ధాగా అడిగాడు.

ఆ మాట విని సూర్యచంద్రులు మొహాలు చూసుకున్నారు.

సూర్యుడు మెల్లగా అన్నాడు – " ఆ మనుష్యులకి నే నంటే సరిపడదు. నా వంక కూడా చూడరు. అందువల్ల వాళ్ళతో నాకు సాన్నిహిత్యం చాలా తక్కువ. వాళ్ళ గూర్చి చంద్రుడుకి బాగా తెలుసు. అతడు వాళ్ళకీ మధ్య మరీ లోకువయ్యాడు ".

" అంటే ? " లక్ష్మి ప్రశ్నించింది అర్ధంకాక.

చంద్రుడు సిగ్గు పడుతున్న వాడిలా మెల్లగా బదులిచ్చాడు – " ఏం చెప్పమంటావ్ తల్లీ ! వాళ్ళ విషయంలో చాలా సమానంగా వుంటూ వచ్చాను. నా మీద కవిత్వం రాశారు, కథలల్లారు – కాదన్లేదు. నన్ను ఆడపిల్ల మొహంతో పోల్చారు – పోనీ లెమ్మని వూరుకున్నాను. నాకు , కలువలతో లేని పోని సంబంధాన్ని అంటగట్టారు. పిచ్చివాళ్ళని సరిపెట్టుకున్నాను.

ఇవన్నీ చాలవన్నట్లు సరాసరి నా మీదకి దండయాత్రకే బయల్దేరారు. అవేవో రాకెట్లుట – ప్రయోగిస్తున్నారు. అవి విరామం, విసుగు లేకుండా అహర్నిశలు నా చుట్టూ తిరిగేస్తున్నాయి. ఇదిలా వుండగా స్కైలాబ్‌ట దాని పేరు – మూడు గదులు, ఒక చిన్న వంటగది, వరండా కల్గిన చిన్న ఇంటినే ప్రయోగించారు. దాంట్లో ఇద్దరు మనుష్యులు కాపురం కూడా వున్నారు. వాళ్ళిరవై నాలుగ్గంటలూ నా వంక చూట్టం, వాళ్ళ యంత్రాలతో ఫోటోలు తీయటం, వాళ్ళ జెండాలు వదిలిపోవటం ఒకటి కాదు, రెండు కాదు – అనేకం. నాకీ మధ్య మరుగు లేకుండా పోయింది "

విష్ణుమూర్తి కంగారుగా అన్నాడు " మరీ విషయాన్ని నా కిన్నాళ్ళు చెప్పావు కాదేం ? అయినా ఇంతకి స్కైలాబ్ ఏమయింది ? ఇంకా తిరుగుతూనే వుందా ? "

చంద్రుడు, ప్రశ్నలన్నింటికీ సమాధానం కావాలంటే భూలోకంలో ఫలానా పిక్చర్ చూడమని అనకుండా మెల్లగా బదులిచ్చాడు – " చివరి కది వాళ్ళ నెత్తినే పడింది. మొన్నీ మధ్య దాన్ని గురించే భయపడిచచ్చారు. "

విష్ణువు గుండెల నిండా గాలి పీల్చుకుని యధాలాపంగా అన్నాడు. " దీన్నిబట్టి చూస్తే భూ దేవి చెప్పిన దాంట్లో కాస్తయినా అతిశయోక్తి లేదనిపిస్తోంది, ఎక్కడో కొన్ని వేల యోజనాల దూరంలో వున్న నీకే మనశ్శాంతి లేకుండా చేస్తున్న వాళ్ళు, ఆమెకి బరువు, బాధగాక మరేమవుతారు ? "

సూర్య, చంద్రులు నిష్క్రమించారు. విష్ణువు భార్యతో అలా బయటికెళ్ళి వస్తానని, తలుపులు జాగ్రత్తగా వేసుకోమని చెప్పి, సరాసరి కైలాసానికెళ్ళాడు.

పరమేశ్వరుడితో భూ దేవి వచ్చిన విషయం, సూర్య చంద్రులిచ్చిన రిపోర్టులన్నీ పూసగుచ్చినట్లు, ఓట్లు లెక్కించినట్లుగా అతి జాగ్రత్తగా నివేదించి, " ఈ పరిస్థితుల్లో ఏం చెయ్యమంటారు ? మీ సలహా ఏమిటి ? " అనడిగాడు.

అంతా సావధానంగా విన్న శివుడు రెండు క్షణాలు మౌనం తర్వాత మెల్లగా అన్నాడు – " భూ లోకవాసుల తెలివితేటల్ని నేనెప్పుడూ తక్కువంచనావెయ్యలేదు. అసలు నిజం చెప్పాలంటే వాళ్ళంటే నాకు కాస్త భయం కూడా వుంది. నేనసలే బోళామనిషిని నీకు తెల్సుగా ! అక్కడ నాకెంతో మంది భక్తులున్నారు. వాళ్ళ భక్తి ప్రవత్తులకి పరవశించిపోతున్నా, దర్శనం మాత్రం ఇవ్వటంలేదు. తీరా అక్కడికెడితే ఏ ఎన్నికలు గొడవల్లో ఇరికిస్తారోనని భయపడి అన్నీ మానుకుని ఇలా కూర్చుండిపోతున్నాను. అయినా ఆపదల్లో ఆదుకోటం, చక్రం అడ్డం వెయ్యటం నీ కలవాటేగా ! ఏదో ఒకటి ఆలోచించి నువ్వేచేసెయ్ ! " డిప్లొమసీ ప్రదర్శించి తప్పుకున్నాడు.

అక్కడి నించి కదిలి బ్రహ్మలోకానికెళ్ళి, మళ్ళీ పాత పాటనే పాడాడు విష్ణువు.

బ్రహ్మ అంతా విని తనకేం పట్టనట్లు, " మనుష్యుల్ని సృష్టించటం వరకే నా డ్యూటీ. వాళ్ళ తెలివితేటలతోగాని, వాటివల్ల సంభవించే కష్టాలతో గాని నాకెటువంటి సంబంధం లేదు. మీరు పెద్దవాళ్ళు, ఏదో ఒకటి చెయ్యండి " అని రూలు పొజిషన్ మాట్లాడి తప్పుకున్నాడు.

విష్ణువు తిరిగి తన లోకానికొచ్చేసాడు. ఆ రాత్రంతా చాలా తీవ్రంగా ఆలోచించి ఒక నిర్ణయానికొచ్చాడు.

మర్నాడుదయం అందరి సమక్షంలో తన నిర్ణయాన్ని ప్రకటించాడు – " భూ దేవి చెప్పిన విషయాలని, సూర్య చంద్రుల అనుభవాలని, అభిప్రాయలనీ దృష్టిలో వుంచుకుని, మానవలోకంలో వచ్చిపడిన ఎన్నికల దృష్ట్యా జరగబోయే అరిష్టాన్ని , పెరగబోతున్న పాపాన్ని అరికట్టి, ధర్మ స్థాపన చెయ్యట మెలాగానీ తీవ్రంగా ఆలోచించి ఒక నిర్ణయానికొచ్చాను.

" నేను భౌతికంగా అవతారమెత్తి, ధర్మస్థాపన చేసే సమయమింకా రానందున, పరోక్షంగా అంటే అదృశ్య రూపాన అక్కడికెళ్ళి, ఎన్నికల రోజున ప్రతి పోలింగ్ బూతులో వుంటాను. అక్కడ నేనుండడం వల్ల ఓటు వెయ్యటానికి కొచ్చిన ప్రతి వ్యక్తీ నిర్భయంగా , కులమత ప్రాతిపదికగా ఏర్పరచుకున్న కలుషితమైన నిర్ణయాల నావలికి నెట్టి వాళ్ళ నాయకులు నూరి పోసిన అధర్మ ప్రచారా లన్నింటినీ అధిగమించి, ధర్మానికే ఓటు వేస్తారు. అప్పుడు ధర్మం విజయం సాధిస్తుంది. దేశం సుభిక్షితం అవుతుంది. భూ దేవికి తాత్కాలికంగా భారం తగ్గుతుంది. "

అతడి నిర్ణయాన్ని విన్న దేవతలు గొప్పగా వుందని యాధావిధిన స్తుతించారు.

భూ లోకంలో ఎన్నికల ప్రచారం మొదలైంది.

ప్రతి పార్టీ అభ్యర్థులు ఎన్నివిధాల ప్రజలను ప్రలోభపెట్టాలో అన్ని విధాల తమ తమ శక్తి మేరకు ప్రలోభ పెడుతున్నారు.

తెల్లవారితే ఎన్నికలు.

ఆ రాత్రి శ్రీ మహావిష్ణువు లక్ష్మి వద్ద సెలవు పుచ్చుకుని అదృశ్య రూపాన భూలోకానికి బయల్దేరాడు.

భూలోకానికి వెళ్ళిన విష్ణువు ఎన్ని పోలింగ్ బూతులున్నాయో గుణించి, అన్ని భాగాలుగా మారి, ముందుగా వెళ్ళి ప్రతి కేంద్రంలోనూ ఓట్లు వేసే డబ్బా ప్రక్కనే పీఠం వేసుక్కూర్చున్నాడు.

ఆ రోజు తెల్లవారింది. సూర్యుడు మఫ్టీలో వున్న గూఢచారిలా హుషారుగా వున్నాడు.

పోలింగ్ మొదలైంది.

అదెవరి మహత్యమో – పోటీ చేస్తున్న నాయకులదో, పరలోకాన్నించి దిగొచ్చిన విష్ణుమూర్తిదో తెలీదుగానీ, పోలింగ్ ఎన్నడూ జరగనంత ఎక్కువగా జరిగింది.

విష్ణుమూర్తి పెట్టెలకి సీళ్ళు వేసేవరకు వుండి, అటు పిమ్మట తన భాగాలన్నిటినీ కలుపుకుని తిరిగి తన లోకం వెళ్ళిపోయాడు.

ఇక్కడ – ఇరవై హత్యలు, పది మానభంగాలు, ముప్పై ఆరు దొమ్మీలు, నలభై చోట్ల కాల్పులు పలుచోట్ల లాఠీ ఛార్జీలు తప్పించి, ఎన్నికల కార్యక్రమం చాలా సాఫీగాను, ప్రశాంతంగా జరిగిందని భూ లోక ప్రభుత్వం ప్రకటిస్తే, అక్కడ విష్ణుమూర్తి ఎన్నికల కార్యక్రమం దిగ్విజయంగా జరిపించాననీ, ధర్మానికి విజయం తప్పదనీ, తద్వారా భూ దేవి కిచ్చిన మాట నిలబెట్టుకున్నాననీ ప్రకటించాడు.

ఎన్నికల ఫలితాల్ని తీసుకొచ్చే పని సాయంత్రం డ్యూటీ దిగే సూర్యుడి కప్పగించబడింది.

తెల్లవారింది. ఓట్ల లెక్కింపు మొదలైంది.

విష్ణువు తాపీగా భార్యతో పాచిలాడుకుంటున్నాడు. దేవతలందరూ సాయంత్రం సూర్యుడు తెచ్చే వార్త కోసం ఎదురు చూడసాగారు.

కాలం బరువుగా, బాధగా కదిలి సాయంత్రాన్ని చేరుకుంది.

సూర్యుడు కాళ్ళీడ్చుకుంటూ వచ్చి, తప్పు చేసినవాడిలా తలొంచుకుని నిల్చున్నాడు.

అతడిని చూడగానే దేవతల్లో ఒక్కసారిగా కలకలం బయల్దేరింది.

విష్ణువు ఆటలోంచి తలెత్తి సూర్యుడితో , " ఫలితాలొచ్చాయా ? ధర్మమే నెగ్గింది కదా ? మెజారిటీ ఎంతొచ్చింది ? " తాపీగా అడిగాడు. సూర్యుడు తలెత్తి ఆయన వంక జాలిగా చూసి మళ్ళీ తలొంచుకున్నాడు.

విష్ణువు మళ్ళీ " ఫలితాలు తెల్సుకు రావటం మరిచావా ? ఈవెనింగ్ ఎడిషన్స్ రాలేదా ? " కొద్దిపాటి కుతూహలంగా అడిగాడు.

ఇంక లాభం లేదని సూర్యుడు మెల్లిగా అన్నాడు – " ఎలా చెప్పాలో అర్థం కావటం లేదు. చెప్పటానికి నోరు రావటం లేదు. ఫలితాలొచ్చాయ్ – అధర్మం పిచ్చి మెజారిటీతో నెగ్గేసింది "

" అదెలా సాధ్యం ? అలా జరగటానికి వీల్లేదు ! " విష్ణువు పెద్దగా అరిచాడు.

సూర్యుడు తాపీగా బదులిచ్చాడు " అలాగే జరిగింది స్వామీ ! నే చెప్పింది అక్షరాల నిజం. మీకేమాత్రం సంకోచం వున్నా రేడియోలో బి.బి.సి పెట్టుకు వినండి. "

" నిజమెలా అవుతుంది ? నేను సాక్షాత్తు దగ్గిరుండి పోలింగ్ జరిపించాను. ప్రతి ఓటూ ధర్మానికే వేయించాను. ధర్మం గెల్చి తీరాలి – గెల్చి తీరాలి ? " పిచ్చిగా అరుస్తున్నాడు శ్రీమహావిష్ణువు.

అంతట్లో దేవతలందరినీ తోసుకుంటూ బృహస్పతి ముందుకొచ్చి, " మన్నించండి మహా ప్రభూ ! నాకీ ఆలోచన మొన్నే వచ్చింది. మీకు చెబుదామనుకుంటూనే మర్చి పోయాను. అక్కడ భూ లోకంలో ఎన్నికలు పూర్తికాగానే, ఆ రాత్రికి పెట్టెలు మార్చేస్తారట. అది వాళ్ళ ఆచారం, అలవాటుట. మీ కష్టం ఫళించక పోవటానికి్కారణం బహుశా అదే కావొచ్చు ! " చల్లగా చెప్పాడు.

ఎవ్వరికీ మాట్లాడే ధైర్యం చాలటంలేదు.

విష్ణుమూర్తి కళ్ళు మూసుకుని మెల్లిగా, ‘ పాపం – ప్రజలు ! పాపం – భూ దేవి ! ఆమె భారం .... ఎలా .... ఎలా ? గొణుక్కుంటున్నాడు.

ఆయనలా కళ్ళు మూసుకుని అధర్మాన్ని రూపు మాపేందుకు మరో పథకం తయారు చేస్తున్నాడనీ, అది పూర్తయితే గానీ కళ్ళు తెరవడనీ దేవతలందరూ ఓపిగ్గా ఆయన కనువిప్పు కోసం ఎదురుచూస్తున్నారు.

కానీ, విష్ణుమూర్తి ఎంతకీ కళ్ళు తెరవలేదు.

------- అయ్యిపోయింది -------